

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 113/05-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. apríla 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. T. F., bytom M., zastúpeného advokátom JUDr. M. B., B., ktorou namieta porušenie základného práva podľa čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Dunajskej Strede č. p. ORP-19-74/PP-2004 z 28. decembra 2004, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. T. F. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. marca 2005 doručená sťažnosť Ing. T. F. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva podľa čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Dunajskej strede č. p. ORP-19-74/PP-2004 z 28. decembra 2004 (ďalej len „okresné riaditeľstvo“).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti okrem iného uviedol, že: *«podal dňa 15. 11. 2004 žiadosť o vydanie zbrojného preukazu v rozsahu oprávnenia skupiny D (držanie zbrane a streliva na poľovnicke účely) v zmysle § 16 písm. a) na vecne a miestne príslušnom správnom orgáne, ktorým je Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Dunajskej Strede.*

Dňa 3. 1. 2005 bolo sťažovateľovi doručené rozhodnutie porušovateľa, Č. p.: ORP-19-74/PP-2004, zo dňa 28. 12. 2004, ktorým sa prerušuje konanie vo veci žiadosti sťažovateľa o vydanie zbrojného preukazu z dôvodu nemožnosti ukončenia šetrenia vo veci vydania zbrojného preukazu, keďže „účastník konania je toho času stíhaný Úradom boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru, odborom boja proti organizovanej kriminalite B. za trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny i skrátenia dane a poistného podľa § 185a ods. 1, § 148 ods. 1, 5 Trestného zákona.

Porušovateľ ďalej svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že nakoľko trestné stíhanie sťažovateľa nie je doposiaľ zastavené, „bolo potrebné konanie vo veci žiadosti o vydanie zbrojného preukazu na oprávnenie „D“ prerušiť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Správny orgán vzhľadom na túto zákonnú prekážku nemôže vo veci ďalej konať.»

Sťažovateľ ďalej žiada, aby „ústavný súd po predbežnom prerokovaní podanej sťažnosti túto neodmietol ako neprípustnú, z dôvodu nedodržania zákonnej lehoty, ale aby sťažnosť prerokoval po právoplatnom rozhodnutí Krajského súdu v Trnave, na ktorom bola vec sťažovateľa žalobou na preskúmanie rozhodnutia a postupu správneho orgánu a na preskúmanie nečinnosti správneho orgánu podaná, dňa 3. 3. 2005, a ktorým sa nevyhovelo žalobe sťažovateľa“.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Ústavný súd Slovenskej republiky zisťuje, že v konaní Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Dunajskej strede bolo právoplatným rozhodnutím, Č. p.: ORP-19-74/PP-2004, zo dňa 28. 12. 2004 porušené základné právo Ing. T. F. podľa čl. 50 ods. 2 Ústavy SR na prezumpciu neviny, podľa článku 6 ods. 1 a ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. *Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje právoplatné rozhodnutie, Č. p.: ORP-19-74/PP-2004, zo dňa 28. 12. 2004.*

3. *Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru vo veci znova konať tak, aby nedošlo k porušeniu základného práva Ing. T. F. na prezumpciu neviny.*“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach, ako aj ich zákonom predpísané náležitosti sú upravené v ustanoveniach § 20 ods. 1 a § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie niektorej z nich má za následok odmietnutie sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona skúmal, či nie sú dôvody na jej odmietnutie. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd zistil, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 50 ods. 2 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 a 2 dohovoru z dôvodu, že okresné riaditeľstvo rozhodnutím č. p.: ORP-19-74/PP-2004 z 28. decembra 2004 konanie vo veci jeho žiadosti o vydanie zbrojného preukazu v rozsahu oprávnenia skupiny D prerušilo, pretože *«účastník konania je toho času stíhaný Úradom boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru, odborom boja proti organizovanej kriminalite B. za trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny (...). Nakoľko prípad ešte nie je ukončený a nebolo v predmetnej veci rozhodnuté, bolo potrebné konanie vo veci žiadosti o vydanie zbrojného preukazu na oprávnenie „D“ prerušiť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Správny orgán vzhľadom pre túto zákonnú prekážku nemôže vo veci ďalej konať»*.

Proti citovanému rozhodnutiu okresného riaditeľstva sťažovateľ podal 3. marca 2005 *„Žalobu na preskúmanie rozhodnutia a postupu správneho orgánu a na preskúmanie nečinnosti správneho orgánu“* na Krajskom súde v Trnave (ďalej len „krajský súd“) podľa ustanovení § 244 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

Ústava rozdeľuje súdnu moc medzi ústavný súd a všeobecné súdy. Ústavný súd je podľa čl. 124 ústavy nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti, zatiaľ čo všeobecné súdy sú nezávislé súdne orgány ochrany zákonnosti, ich právomoc je vymedzená v čl. 142 ods. 1 ústavy.

Z princípu subsidiarity ako jedného zo základných pojmových znakov právomoci ústavného súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že nejde o právny prostriedok nápravy, ktorý by bolo možné využiť simultánne popri iných prostriedkoch nápravy, ktoré má sťažovateľ k dispozícii, ale sťažnosť je prípustná iba vtedy, ak napriek vyčerpaniu všetkých prípustných právnych možností nápravy dôjde k porušeniu základných práv alebo slobôd sťažovateľa.

Sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 4. marca 2005, t. j. v čase, keď už začalo konanie pred všeobecným súdom vo veci jeho žaloby o preskúmanie rozhodnutia

okresného riaditeľstva a nečinnosti správneho orgánu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho práv. Podľa piatej časti prvej hlavy OSP sťažovateľ mohol využiť (a aj využil) iné právne prostriedky nápravy, ktorých použitie je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, resp. podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde podmienkou právomoci ústavného súdu na konanie vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom.

Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že pokiaľ je možná a dostupná účinná právna ochrana základných práv a slobôd sťažovateľa v správnom súdnictve inými právnymi prostriedkami nápravy, je vylúčená právomoc ústavného súdu na konanie v danej veci. Keďže v súčasnosti prebieha konanie aj na všeobecnom súde, bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Napokon ústavný súd uvádza, že sťažnosť sťažovateľa v časti označujúcej porušenie práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je riadne odôvodnená, čo podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde je podstatnou náležitosťou sťažnosti (návrhu), z tohto dôvodu ju bolo možné odmietnuť aj pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. apríla 2005